

nende være langt at foretrække og langt nemmere at udføre, men her halter politikerne håbløst bagefter og fastholder, at der skal ske dyreforsøg.

Mange dyreforsøg kunne således undgås, hvis politikerne greb i egen barm, men det gør man ikke. Man fastholder kravene til dyreforsøg samtidig med, at man gør det næsten umuligt at udføre dyreforsøgene. Det er ikke rimeligt.

Man skal også være opmærksom på, at antallet af dyreforsøg er faldet markant de sidste år, og det uden ændringer af loven.

Sagen er naturligvis, at der ikke er nogen, der udfører dyreforsøg for deres fornøjelses skyld. Det er altid nøje overvejet, når der foretages dyreforsøg.

Mindretallet er enig i, at der skal være en restriktiv lovgivning vedrørende dyreforsøg, så der ikke udføres flere dyreforsøg end højst nødvendigt. Samtidig må loven dog ikke være så stram, at den umuliggør fornuftig udvikling og drift af danske virksomheder og forskning. Restriktiv dansk lovgivning vil blot flytte problemet til udlandet. Så foretrækker mindretallet, at virksomheder og andre har lov til at foretage de dyreforsøg, som er nødvendige her i landet.

Mindretallet har således stillet sig tvivlende og skeptisk over for en række af de formuleringer, der er anvendt i lovforslaget, men har ikke kunnet finde et flertal, der var indstillet på at ændre formuleringerne, jf. debatten under 1. behandling.

Mindretallet kan ikke tilslutte sig Socialistisk Folkepartis ændringsforslag om, at alle og enhver skal have indsigt i alle oplysninger om alle, der foretager dyreforsøg. Mindretallet kan heller ikke støtte ministerens ændringsforslag, som går i samme retning, dog uden at være så vidtgående som Socialistisk Folkepartis forslag.

Sagen er, at det er rystende ligeegyldigt for befolkningen, hvor og af hvem dyreforsøgene foretages, så længe der gives fyldige oplysninger om antal og art. Om dyreforsøget er foretaget af hr. Jensen eller fru Olsen er rystende ligeegyldigt i den sammenhæng, ligesom det er fuldstændig uinteressant, hvilke virksomheder der foretager forsøgene, og hvor de virksomheder er beliggende.

Det eneste, sådanne oplysninger skal gøre godt for, er, at ekstremister kan demonstrere foran virksomhederne og de ansattes private hjem. Det kan mindretallet bestemt ikke tilslutte sig.

Samlet set og under behørig hensyntagen til, at der er tale om et EF-direktiv, kan mindretallet dog tilslutte sig lovforslaget som helhed.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. § 1, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af andre dyr end de i stk. 1 nævnte til forsøg helt eller delvis skal være omfattet af loven eller skal indberettes til Dyreforsøgstilsynet.«

2) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»02. § 10, stk. 1 og 2, affattes således:

»Dyreforsøgstilsynet ledes af Rådet for Dyreforsøg, der består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes som dommer, og 10 andre medlemmer.

Stk. 2. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Ét medlem udpeges efter udtalelse fra Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd, ét medlem efter udtalelse fra Statens Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelige Forskningsråd, ét medlem efter udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, ét medlem efter udtalelse fra Dansk Industri, ét medlem efter udtalelse fra de store sygdomsbekæmpende foreninger, ét medlem efter udtalelse fra Det Dyreetiske Råd og fire medlemmer efter udtalelse fra dyrebeskyttelsesforeninger.«

Af et *mindretal* (SF):

3) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

»03. § 19 ophæves.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, KF, CD, RV og KRF):

4) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

»04. § 19 affattes således: